

Epilèy maleneònie de les coses d'holanda

gran tragèdia de l'Holanda moderna, tragèdia enorme, grandiosa, gairebé divina, la més colpidora de les tragèdies que hom pugui imaginar, la qual necessitaria, per a ésser ben explicada, una ploma dantesca. La tragèdia d'Holanda és la tragèdia de tots els pobles nòrdics, la tragèdia dels exiliats de Si-

bèria: el neguit dels teutons i dels normands, dels huns i dels bàrbars eterns i sempre renascents, glatint pel sol i la matèria, i les oliveres i tarongers, i l'aire calent i el cel serè. L'enyor d'aquesta gent per les nostres terres, l'extàticament

desesperança evocació que fan els holandesos que l'han vist, i els que no l'han vist, del món mediterrani, és una de les coses més punyents que els homes puguin expressar amb la cara i els ulls i la boca amargant. —Tens raó, li diuen

L'home del meridió, tens raó: casa nostra tot està a punt, tot és perfecte, tot és enciser i poètic; la vida hi és plaent i humaníssima; la intelligència hi banya les seves flors més pures i glorioses; l'Holanda és més la nostra pàtria que cap altra terra.

ra sigui la pàtria dels seus ha-
bitants: per res del món aban-
donaríem aquesta Holanda que
nosaltres hem fet i pastat, que
hem engrandit, que hem fe-
cundat, que hem enriquit, que
eixir del fons de la mar fu-
riosa, que dia per dia prenem
la mar grisa: ningú de nosal-
tres la baratarà per altra ni per

metrà que l'estranger la prou-
fanti... però una vegada va
anar a Itàlia a passar-hi quin-
ze dies i, ja ho veus, de sol-
pensar-hi, les llàgrimes d'enyo-
rellen cap a terra; de no pen-
sar-hi, les llàgrimes en brolien
cap al cel; i aquell dia

de solceses que vosaltres ja n'heu compondre ni sentir per què n'esteu saturats, perfumeu continuament el meu record d'etern exili en la meua pròpia pàtria estimada.

Però aquesta tragèdia genera dos pendentos: el d'augmentar els recursos econòmics i

l'edició de la qual posarà a l'acte sobre la Holanda meravellosa.

Joan Saez

Un artículo de Pertinax sobre la cuestión de Tánger

París. 22.-A "L'Echo de Paris" Pertinax ha una exposición de la política africana. Señala que los franceses, ingleses, españoles, belgas, italianos y portugueses, están interesados en Tánger y de

En el primer caso, el sujeto de la oración es el sujeto de la oración principal, y el sujeto de la oración subordinada es el sujeto de la oración principal.

posar-se arbar a la acorda m'ha
es renunciar a perseguir la solució
finitiva del problema, limitant-se
representants d'aquelles potències
industrialitzades a un modus vivendi de
falsedat.

La situació a Euro

Comencen d'iniciar-se c
rents de concòrdia a la Ruhr.
Govern alemany ha autoritzat
als comerciants a l'engròs
pagar certes imposts i a uti
zar els ferrocarrils militars
zats pels francesos per tra
portar productes de primera

D'altra banda es diu al
potència neutral de l'Euro-
Central, a instàncies d'Alsà-
cia, intervindrà prop de F.

sa, i que França veurà amb h
ulls la mediació. Aquesta
ticia, però, no ha estat con
mada. Amb tot, continuen
agressions i els sabotatges,
estat descoberta una organi
ció secreta que valent-se d'
formes franceses desaprodi

Continua a Lausana la situació sense sortida. Els delegats segueixen esperant instruccions. Sembla que el govern francès proposarà que es presentin als turcs un balanç amb el que s'ha solucionat.

al que manca per arran-
i dominant proposicions
eres per solucionar-ho.

COTITZACIONS DEL DIA 22 DE JUNY DE 1923

3000 PESSETES
Resala a los señores Mayores
la revista
Elegante
compré el número de junio
y ha posal a la venda.

El primer domingo, día 26,
verá, tendrá loca la inauguración de
ferrosa del local que al Carre de
Corte Carabanes (Granvia), núm. 6,
dossesse el Real Cerele Aristile.

CONSELL, començant per declarar que la proposició del senyor Tormo la creu anti-reglamentària i no la pot autoritzar. L'assumpte, no obstant, ha de discutir-se amb tots els elements de judici, però, dintre un termini peremptori, habilitant-se, si cal, hores extraordinàries. Recorda que en una ocasió el senyor Sagasta va fer qüestió de gabinet la concessió d'un suplidor.

El senyor TORMO retira la proposició.

El marqués de CORTINA s'alça a parlar en mig d'evident expectació. La Cambra està molt animada.

Reconeix la responsabilitat que significa per als homes públics el donar les seves opinions en matèria tan delicada. Afirma a quan va formar part del Govern que presidia el senyor Maura, i diu que sense presentar una política el seu primer acte fou ratificar la confiança al general Berenguer, que aleshores era Alt Comissari, acceptant el Govern la proposició del senyor Maura de dirigir integralment la política del Marroc.

Després d'examinar aquests antecedents, diu que quan va llegir la petició del suplidor ja quedava aterrat.

Diu que en el preàmbul ja es vulnera la immunitat parlamentària. Examina la part dispositiva de la petició del suplidor i declara que contràriament al que afirma el Consell Suprem, els fets que s'atribueixen al general Berenguer no poden ésser considerats com a delictes de guerra.

En la història dels països més democràtics es repeteixen fets anàlegs al que es planteja en aquests moments i en lloc del món una equivocació ha estat cancel·lada amb un càstig, sinó una inhabilitació com a màxim. El general Mac Mahon fracassà a la batalla de Sedan i més tard fou elevat a la Presidència de la República. Segueix retratant episodis històrics en els quals els cabdills fracassaren i records el desastre de Lacour, a conseqüència del qual no se li acodi a ningú entaular el procés del marqués d'Írion.

Diu que confondre l'error amb la culpa és una maniobra política i entra a parlar de l'expedient Picasso.

Pregunta qui i com es manté incòrra. El Govern Alendalazar començà al general Picasso que incòrra un expedient per escatir les causes de la retirada d'Àfrica, però res més. Com es concebia que aquest expedient pogués fer-se extensiu a l'actuació d'un general en cap que rebé les inspiracions d'un Govern?

El mateix general Picasso, en acord amb el general Berenguer a Melilla, acabat que fou l'expedient, el feliç dels seus drets militars i pel seu mercedi ascens.

En el suplidor s'al·ludeix a suposades omissions o negligències en el compliment de la seva alta missió. Es fa una segona vegada que un tribunal de justícia es dirigeix a un general en cap acusant-lo de coses anàlogues a les de condecoració. Retreu articles de l'època de 1920, citant l'Alt Comissari, favorable al seu punt de vista. Diu que molts dels seus dirigents contra el general Berenguer s'ajunten a la passió política i no a la del general Berenguer.

El marqués de SANTA MARIA li contesta en nom de la Comissió, defensant genèricament el dictamen.

Se suspend el debat i s'alça la sessió a dos quarts de vuit.

CONGRES

A les 5:40 s'obre la sessió, sota la presidència del senyor Alvarca.

Al banc blau hi ha els ministres de la Governació, Gràcia i Justícia i Treball.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Juren el càrrec els senyors Ferrer i Laraga.

PRECS I PREGUNTES

El senyor CORDEIRO, en dirigint-se per primera vegada a la Cambra, diu que desitja que col·labori com a un modest representant dels obrers, molt inferior en coneixements als altres parlamentaris. És un obrer, nascut en un petit poble, sense pràctiques parlamentàries i en aquest pla vol que s'hi vagi sempre

que hagi d'intervenir en assumptes parlamentaris.

Procurarà respectar a tots, però, defensar els interessos que té encomanats amb la major energia, pregar el respecte en els seus drets i li perdonin les faltes que pugui cometre, filles de la seva ignorància.

Dirigeix un prec al ministre del Treball i li diu que en la seva curta estada a La Coruña i El Ferrol ha pogut comprovar que no es compleix per a res la legislació social.

A Gúbia hi ha una fàbrica en la qual les dones no treballen en les condicions en què haurien de fer-ho. Es treballa deu hores a les fàbriques de filats i es paga a preu fet. A les fàbriques de Gúbia no es compleix la llei de 1909 ni per a la recepció de material.

Manifesta que la dona gallega té un veritable sentiment d'esclavatge pel treball, puix ell l'ha vista descarregar carbó i fer de manobre.

Diu que per humanitat s'ha de millorar la situació d'aquelles dones, recordant que visità el ministre de la Governació per exposar-li que la vaga no vingué per reivindicacions econòmiques, sinó per haver rebut una partida de cotó en males condicions, que impossibilità arribar als enormes jornals de 850 i 9 pessetes setmanals.

Dissera sobre els problemes socials, queixant-se que a Gúbia les autoritats i la guàrdia civil hagin estat sempre contra les dones vaguistes i explica el que passa a l'Institut de Reformes Socials, d'on es retiren els patrons en discutir-se el contracte de treball.

Parla de la vaga de treballadors del camp de Yecla i denuncia que l'alcalde s'oposa a què hi hagin negociacions entre els propietaris de les terres i els seus obrers.

El ministre del TREBALL li contesta i diu que ha seguit amb gran atenció les incidències de la vaga de Gúbia i que en els tres mesos que fa que dura no ha rebut cap reclamació.

Diu que es compliran totes les lleis socials i que s'han de millorar les condicions del treball de la dona, al qual efecte prepara un projecte de llei sobre la matèria per emparar la dona i el nen com han d'ésser emparats.

La vaga de Yecla l'ha preocupat, ja que significa una de les primeres espurnes de la lluita social al camp. Les autoritats, seguint les seves instruccions, procuraran solucionar la vaga.

Ha observat divanar entre els vocals obrers i patrons de l'Institut i ha fet gestions per suavitzar les relacions, no creient en la retirada sinó en què si no s'ha celebrat sessió ha estat per manca de nombre; però, si es tractés d'un complet, res s'oblidaria, ja que està decidit a portar a la Cambra el projecte de llei de contracte de treball.

El ministre de la GOVERNACIÓ ofereix entons-se de si és veritat el que es diu de l'alcalde de Yecla, i corregeix el que hagi de corregir-se. Promet fer igual en el referent a la guàrdia civil de Galícia.

El senyor CORDEIRO rectifica, presentant nota de l'informe i demanant que la inspecció del treball sigui composta d'obrers, per tenir eficàcia, i diu que pel que respecta a Yecla, n'hi ha prou amb respectar el dret del treball.

El senyor SABORIT anuncia una interpellació al ministre del Treball sobre les tarifes del fòssil elèctric.

Parla de la sessió municipal del demà i de l'esdevingut al ministeri de la Governació en negar-se als delinqüents i en detenir al regulador Onís.

Parla de l'extinció de socors al Manzanarès, assumpte del qual s'ha ocupat diverses vegades l'Ajuntament de Madrid, considerant que una bella senyora fagués i desferi en aquesta matèria, per tenir grans influències al ministeri de Foment.

El ministre de la GOVERNACIÓ diu que s'ha obert expedient sobre l'esdevingut prob els delinqüents del seu ministeri, i que s'habilitaran les diligències

sancions perquè no es repetel·lin procediments que ni ell ni el director de Seguretat poden patrocinar.

El MINISTRE DE FOMENT nega que hi hagi monopoli en l'extracció de la sorra del Manzanarès, i sols s'obliga als concessionaris a què la treguin a distància dels punts.

El senyor SABORIT rectifica i també ho fa el MINISTRE DE FOMENT. No satisfent les explicacions al Sr. SABORIT anuncia una interpellació, que accepta el MINISTRE, que promet portar tota els antecedents, inclosos el retrat de la senyora concessionària. (Grans rialles).

El senyor ORDÓNEZ demana que es presenti aviat el projecte de llei sobre redempció de forns i prega al ministre que reculli una proposició que té presentada.

El MINISTRE DE GRÀCIA I JUSTÍCIA diu que ho farà amb molt gust si la proposició està en consonància amb el projecte.

Rectifiquen tots dos.

El senyor PINIES contesta les manifestacions que feu ahir En Guerra del Rio sobre un professor uruguai, que està recollint com a boig, sincerant-se dels càrrecs que se li feren.

El senyor GUERRA DEL RIO vol parlar, i al separar-li el dret el president fa llegir l'article 151 del reglament referent a al·lusions.

El PRESIDENT diu que amb motiu d'una pregunta no es pot autoritzar debat, i després d'un incident el senyor GUERRA DEL RIO formula una protesta.

El senyor PRIETO anuncia per a demà una pregunta relacionada amb els assumptes del Marroc.

ORDRE DEL DIA

SEGUEIX EL DEBAT SOBRE LA SITUACIÓ A BARCELONA

El senyor RAHOLA fa ús de la paraula, expressant el seu desig de procedir amb gran equanimitat i una completa serenitat, com correspon a la importància de l'assumpte.

Diu que el problema de Barcelona és el problema social que s'observa a tot Espanya. L'origen del conflicte actual és d'aspecte social. S'hauria de plantejar la qüestió de si s'assistia o no al treball al moll. Els obrers foren acomiadats i plantejaren davant els seus companys el cas i vingué la solidaritat sindical.

El conflicte s'estengué als transports i als combustibles i com conseqüència d'aquesta vaga han mancat les primeres matèries a les fàbriques, s'han fet aturs forçats i ara hi ha més de 70 mil obrers parats.

Han quedat plantejats dos punts importants: la solidaritat sindical dels obrers i la disciplina del treball en els patrons.

La lluita s'ha convertit i quan es tracta d'aquests conflictes no pot deixar de tenir-se en compte les condicions econòmiques i socials del lloc on es desenvolupa.

Examina els dos aspectes de l'organització obrera. Hi ha una com els sindicalistes que tot ho fan a l'evolució, i altres, com els sindicalistes.

El senyor BESTIERO: S. S. considera distintes les finalitats de totes dues tendències.

El senyor RAHOLA: No dic això; jo sóc estructuralista i respecte la finalitat que es persegueix quan es fa mobilització.

Parlem de la classe patronal catalana, que és cara de la nostra cara.

A Catalunya les dones quan parlen no parlen patrons ni obrers, sinó que parlen homes.

A Barcelona hi ha una organització socialista a la qual pertanyen obrers concrets, però hi ha també un nou obrer que és totalment lliure, que no obedeix a cap disciplina.

Es refereix als treballs del sindicalisme i diu que procura establir una difusió constant amb l'organització. (Els socialistes s'interrompen.)

No tracto de negar la solidaritat de S. S. amb els anarquistes i amb els sindicalistes al pretenc que es trenquen. Hi que faig és explicar la lògica de la classe obrera a Barcelona per examinar els termes en què es troba plantejada la lluita.

Hom d'aspirar a què la lluita es desenvolupi en termes en què es respecti els principis fonamentals de la llibertat i el respecte a la vida huma-

na. Ha d'acabar aquest espectacle lamentable i cruel dels assassinats.

En els altres països es lluita amb tanta violència com aquí entre el capital i el treball, però no passa el d'aquí, perquè hi ha Guberns que saben impedir-ho; més a Barcelona la representació del poder públic renoua les característiques de tot el que passa en la vida pública d'Espanya.

Mirara el que passat al Marroc, on manca tot el que cal i no es tingué mai una orientació definida: sempre la vacil·lació i la manca de preparació. I això mateix hi ha a Barcelona.

Els representants del poder van a aquella ciutat a resoldre els conflictes, pensant sols en resoldre la resistència. Si creuen que en la classe patronal la que resistia van contra aquesta, i es posen al costat de l'obrer i el contrari passa el cas a l'altra banda.

Així resulta que a Barcelona l'autoritat no és volguda per ningú i és apropiada per tots.

Vingué l'assassinat del patró Barber i s'inicià una era de violència. Durant el salvatisme del que passa a Barcelona volentes no ens donem ni justícia ni ens donen policia. A Catalunya es pensa que són impotents per realitzar la missió que tot Govern ha de tenir i a l'altre que pensen més que així i cerquen certs al·lucinations, hostilitat d'odi i espantoses rancúnies.

Quan s'inicià el moviment catalanista hi hagué un general que va dir a la gent que era obra d'intel·lectuals que es desenvolupava en les classes conservadores. Però cada cop que va viure una explosió de catalanisme hi vingué també una agitació en el proletariat.

(El senyor Serradell demana la paraula.)

Les multituds de la meua terra cerquen la manera d'expressar aquesta indiferència dels Guberns i va aixecant-se aquest sentiment de passió i rancúnia que si l'aprecien bé, estudiaren per a l'edificació.

El senyor VICURI: Però vosaltres diu a la gent que això no és veritat.

El senyor RAHOLA: Nosaltres li direm a la gent que el poder públic és incapaç per a resoldre els problemes plantejats.

El senyor SARRADELL: Però si vosaltres heu governat més que ningú dintre i fora del poder.

El senyor RAHOLA: Recorden les paraules d'ahir d'En Maura: Domingo. Ell ens va dir bé el necessari que era que nosaltres tinguéssim un organisme directiu.

No vull barrejar en la qüestió social el problema polític, però cal afirmar que Catalunya es sent desamparada, sent que no la governen ni la lliure governar per si mateixa.

Repeteix el que en Duran i Ventosa digué al Senat, afegint a un pa-

drat de "La Vanguardia" que també l'heix, advertint que és tracta d'un període ministerial.

Convida al Govern a què mediti sobre això per a què apreciï la gravetat i transcendència del moment.

Acaba dient que quan es conveni de la ineficàcia de les seves explicacions, ja saben quin és el camí que hauran de seguir, puix abans que tot són patriotes i amants de la seva terra.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ li contesta i diu que el problema tal com l'ha plantejat en Rahola no és un lligit de reclamacions obreres, sinó que significa una lluita entre la classe patronal i la classe obrera. Això té una gravetat extraordinària.

Protesta contra el pretext atribuït al Govern d'aprofitar les lluites socials per combatre el catalanisme, puix això és infame pensar-ho.

Diu que els catalanistes, per passió política, són els primers que combaten a Barcelona als representants del Govern, fent-los-hi el buit i despreciant-los, per presentar-los com impotents i incapaces.

Barcelona—diu—forma part del cor d'Espanya, i aquí no se senten aquests odis de què parlen certs elements catalans.

Alguns demanen aquesta reacció que hi ha hagut en algunes ocasions, i a la qual ha arribat en Rahola; però aquest Govern no hi vol anar-hi, sinó encara que calgui procedir amb energia.

El senyor COMPANYS.— Però deixem que torni a Barcelona el general Primo de Rivera.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ segueix dient que tots deuen abandonar la passió política i el Govern no vol que hi hagi cap vençut.

Hi ha que anar a una fórmula de concòrdia, amb una noblesa.

El senyor RAHOLA rectifica i diu que la seva convicció de la ineficàcia dels esforços que anava a realitzar.

No he demanat mesures de rigor, i atribuït-me això implica en S. S. un estat d'indignitat grandíssima.

He parlat precisament de la circumspècció i d'atenció. Però S. S. no s'ha ocupat del principal de la meua paraula, ni ha recollit l'aspecte de Catalunya de què parlava aquest estat de guerra de violència i d'alarme de tot.

No demano mesures d'urgència; demano aquell alt esperit de justícia que permet el lliure exercici de la vida ciutadana.

Nosaltres som nacionalistes catalans concrets. No hem d'abandonar de nostres idees; per sobre tot hi ha quelcom humil que pot imposar-se.

Acaba dient que hi ha sentiments que engendren una realitat i que si no es respecta la vida humana, ni existeix la justícia, és natural l'aparició de l'autoritat i que així els odis i l'arbitrarisme a una situació que no es preven.

(Protestes en la majoria.)

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ també rectifica i coincideix en què no es pot seguir en l'estat de violència actual.

Afegint que les portes del poder estan i han estat obertes per als catalans i per als catalanistes.

El senyor RAHOLA: Aquest debat finalment podria continuar a base de la concòrdia entre les meves manifestacions i del ministre de la Governació. Com aquesta concòrdia no hi és, renunció a continuar discutint.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ: No m'estranya aquesta incongruència, perquè S. S. parla d'una lluita completament distinta de la meua.

El senyor BESTIERO diu que fa feblesa a intervenir en aquest debat una interpellació que ha dirigit a En Rahola.

Aquest difon lloc que també escampen altres homes intel·lectuals que fan molt mal a Catalunya.

Reconeix que el socialisme no està arrelat a Catalunya, però el sindicalisme definit per En Rahola no és el que pugui representar la ideologia proletària. En el món hi ha més que el sindicalisme d'una ofera i de anarquistes.

Després d'interrompre el que és el sindicalisme d'En Rahola i el de l'Estat,

D.ª Maria Crosa i Ferrer

Vídua de Martí Roger

Ha mort a Palamós a l'edat de 86 anys

Havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus fills Maria i Miquel, fills polítics, nétes, besnétes, nétes polítiques, nebots, nebodes, i parents tots, i les raons socials M. Roger i Companyia i Banc Urquijo Català Delegació de Palamós, en participar tan sensible pèrdua, els preguen una oració per l'ànima de la finada.

I en parlar del llibre d'aquest diu que no té grans arrels en les masses proletàries.

Insistent en els tèmics empreses per la burgesia catalana els problemes seran efectiuament irreductibles.

Catalunya no és un poble diferent dels altres. Socialistes i anarquistes n'hi ha en totes parts, i no obstant, els problemes se solucionen.

S'ha referit S. S. a Guberns anteriors i en ells hi hagué també representació catalanista.

S'ha dit aquí que per desviar els corrents d'opinió s'apela pels Guberns a la vaga general. Doncs en això jo tinc una experiència personal. Vaig fer per Catalunya una campanya de propaganda en 1918 i allavors hi hagué una explosió terrorista i totom la concilia i es parlava d'un nou partit que havia que succeir.

Recorda judicis emesos en Corts anteriors al combatre el terrorisme i començant els comunicats de "Jefatura" de policia de Barcelona. Aleshores es negava vençut a aquells comunicats. Els catalanistes no protestaven allavors contra això i ara vénen a fer protestes tardanes. Aleshores els patrons catalans odiaven l'assassinat dels obrers, perquè ho reclamava la defensa dels seus interessos. (Bé en la majoria.)

No vos diuen res als catalanistes el fet que el socialisme vagi arrelant en tot el món i no arrela a Barcelona? És que d'això s'en pot culpar al llibre d'En Sorel i a les predicacions dels anarquistes?

No. És per l'especial organització de la vostra indústria. A Barcelona hi ha molts petits industrials i la indústria no evoluciona a Catalunya de la manera com ho fa en altres punts, on hi ha grans concentracions. Per això a Barcelona poden geminar les passions personals i els odis.

Havem pensat vosaltres en la reorganització industrial de Catalunya? El que heu fet ha estat venir a tractar amb els Guberns a canvi de concessions arancel·làries.

(Grans protestes dels catalanistes, que diuen: "Sou separatistes; esteu fent labor separatista". Es produeix un escàndol, perquè altres elements contraprotesten.)

No ens fa res que diguen això. Jo crec que amb Espanya no s'hi pot estar per força, i per consegüent jo estaré al costat dels separatistes sincers; però no es pot prendre l'actitud que vosaltres heu adoptat aquí.

(El senyor PLA protesta de nou i la PRESIDENCIA el crida a l'ordre.)

Demanen al Govern recursos de força i a Barcelona hi ha més guàrdia civil que en cap altra banda i una nombrosa guarnició.

Cal parlar amb sinceritat. Quan li diu el Govern que actui, el que volen és que tingui la mà dura contra els obrers, i res més.

El senyor RAHOLA manifesta que el senyor Besteiro ha defensat el Govern, sens dubte perquè ha vist que al banc blau no hi havia qui el defensés.

Repeteix que el ritme dels sincers que van per l'evolució a l'abastament dels seus ideals s'ha aliat a Catalunya.

Dissera sobre el que és el socialisme de l'Estat i cita alguns tractadistes de la matèria per assenyalar la seva conformitat en alguns punts.

Però, aquestes nobles aspiracions dels socialistes i sindicalistes no són les que posen la norma en les lluites que es desenvolupen a Barcelona.

Diu que no ha demanat la intervenció del Govern en favor d'un element i en contra d'un altre, sinó una intervenció que faciliti el desenvolupament de la lluita dintre d'un mutu respecte.

En l'ànim de totom està que no pot seguir aquest sistema d'odis i venjances i és el Poder públic el que ha de garantir la vida dels ciutadans i l'exercici de la justícia.

Es possible que el patró català sigui d'una falsedat especial, però com en el món no s'hi veu patró, hi ha una correspondència de respecte entre patrons i obrers. Aci ha parlat el senyor Cordeiro de jornals de sis pessetes setmanals; puix a Catalunya no s'en troben ni es troben.

Amb la qüestió dels jornals, Catalunya pot resistir la comparació amb qualsevol regió d'Espanya. Barcelona porta molt d'avantatge en els salaris i en la jornada.

¿Que significa, doncs, aquesta violència d'ahir? No ho vull dir; si diré que hi ha molts com jo, que ens sentim animats que aquests casos se solucionin amb una norma de conciliació i això solament es consegueix quan es compta amb la virilitat de l'Estat.

El senyor SABORIT: ¿Per què els patrons catalans abandonen l'Institut de Reformes Socials?

El senyor RAHOLA: Jo no he tingut mai la pretensió d'ésser el representant d'una classe de Catalunya; soc defensor dels interessos col·lectius.

LA SITUACIÓ DE BARCELONA EN BARBER DIMEIX EL CARREC DE GOVERNADOR

El governador civil de Barcelona ha celebrat aquest matí una nova conferència amb el ministre de la Governació.

Segons ha dit després el duu d'Almodóvar, aquest ha manifestat al senyor Barber que el Govern li reiterava la seva confiança, esperant que tornaria a encarregar-se del Govern de Barcelona, però el senyor Barber ha ofert resistència a retornar la dimissió que tenia presentada, insistint en les raons en les quals passava la seva actitud.

—L'assumpte—ha afegit el ministre—continua sense resoldre fins que es celebri una conferència amb el president del Consell.

Esperava el ministre de la Governació que el president aconseguís convèncer al senyor Barber.

Si així fos, el senyor Barber sortiria aquesta mateixa tarda cap a Barcelona.

També és possible que avui mateix torni a Barcelona el capità general senyor Primo de Rivera.

Parlant del conflicte dels transports ha manifestat el ministre que malgrat haver quedat ahir novament rompedes les negociacions, es farien nous intents de reconciliació per a resoldre el problema.

El senyor Barber ha estat aquesta tarda al Congrés.

Els periodistes l'han rodejat i li han preguntat si aquesta tarda marxaria a Barcelona.

El senyor Barber ha contestat que ja ho tornaria a Barcelona, puix havia dimès el càrrec.

Als periodistes li han preguntat si el seu successor seria el senyor Pérez Crespo, com indicava una passada algun periodista.

El senyor Barber ha dit:—No ho sé, però em sembla que no.

El nou governador de Barcelona no es nomenarà fins després del pròxim Consell.

El president del Consell ha dit que esperava les visites del cardenal Reig i del governador civil de Barcelona senyor Barber.

El rebrà—ha dit—per veure si el puc convèncer que retiri la dimissió, puix el ministre de la Governació no ha pogut convèncer-li mai fa venir.

Quan els periodistes abandonaven la presidència ha arribat el senyor Barber.

Els periodistes li han dit que el president esperava convèncer perquè continués al Govern de Barcelona, el senyor Barber ha replicat:

—No corrin a donar la notícia, per si no succeeix així.

EN PRIMO DE RIVERA CAP A BARCELONA

El ministre de la Guerra ha cridat aquesta tarda al seu despatx oficial el capità general de Catalunya, marqués d'Estella, amb el qual ha celebrat una extensa conferència.

Des del ministeri de la Guerra el general Primo de Rivera ha marxat a l'estació per dirigir-se a Barcelona, a posposar-se se nov

Notefes d'Esports ELS TEATRES

FUTBOL

EL F. C. BARCELONA BAT L'OLYMPIQUE DE PARIS PER 4 A 3

En partit d'una hora minuts, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

TEATRES

Teatre Català Romea

Telèfon 3590 A. Companyia Martínez Sierra. Primera actriu, GATARINA BARCENA.

Avui, dissabte, a les cinc tardes. Magnífic programa, a preu popular.

MADRIDAL

ROSINA ES FRAGIL

Dues grans creacions de Gatarina Barcena. N.º gran funció de revetlla. 2 obres. 2. Matrons de la comèdia en tres actes, d'Alfons J. J. J.

La tragèdia de Marichu Formidable. 3. La comèdia en dos actes, de Marichu Formidable.

UNIO ESPORTIVA DE SANT C. BADALONA

Doncs, a la tarda, jugarem al camp de la Unió esportiva de Sant C. Badalona. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

L'ASSEMBLEA DELS ARBITRES A MADRID

El dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

Noticiari dels Cercles

El Cercle de la Unió esportiva de Sant C. Badalona, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

BARCELONA - TURF

La Junta directiva de l'Assemblea dels arbitres de futbol, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

TEATRES

Teatre Català Romea

Telèfon 3590 A. Companyia Martínez Sierra. Primera actriu, GATARINA BARCENA.

Avui, dissabte, a les cinc tardes. Magnífic programa, a preu popular.

MADRIDAL

ROSINA ES FRAGIL

Dues grans creacions de Gatarina Barcena. N.º gran funció de revetlla. 2 obres. 2. Matrons de la comèdia en tres actes, d'Alfons J. J. J.

La tragèdia de Marichu Formidable. 3. La comèdia en dos actes, de Marichu Formidable.

UNIO ESPORTIVA DE SANT C. BADALONA

Doncs, a la tarda, jugarem al camp de la Unió esportiva de Sant C. Badalona. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

L'ASSEMBLEA DELS ARBITRES A MADRID

El dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

Noticiari dels Cercles

El Cercle de la Unió esportiva de Sant C. Badalona, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

BARCELONA - TURF

La Junta directiva de l'Assemblea dels arbitres de futbol, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

TEATRES

Teatre Català Romea

Telèfon 3590 A. Companyia Martínez Sierra. Primera actriu, GATARINA BARCENA.

Avui, dissabte, a les cinc tardes. Magnífic programa, a preu popular.

MADRIDAL

ROSINA ES FRAGIL

Dues grans creacions de Gatarina Barcena. N.º gran funció de revetlla. 2 obres. 2. Matrons de la comèdia en tres actes, d'Alfons J. J. J.

La tragèdia de Marichu Formidable. 3. La comèdia en dos actes, de Marichu Formidable.

UNIO ESPORTIVA DE SANT C. BADALONA

Doncs, a la tarda, jugarem al camp de la Unió esportiva de Sant C. Badalona. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

L'ASSEMBLEA DELS ARBITRES A MADRID

El dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

Noticiari dels Cercles

El Cercle de la Unió esportiva de Sant C. Badalona, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

BARCELONA - TURF

La Junta directiva de l'Assemblea dels arbitres de futbol, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

parra. Nif. a tres quarts de deu. 1. No te cases que peligras. 2. Ojo por ojo. 3. El gran baja.

TEATRES

Teatre Barcelonà

Telèfon 314 A. Coliseu de Varietats. Temporada 1923-24.

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc. Nif. a tres quarts de deu. 1. No te cases que peligras. 2. Ojo por ojo. 3. El gran baja.

UNIO ESPORTIVA DE SANT C. BADALONA

Doncs, a la tarda, jugarem al camp de la Unió esportiva de Sant C. Badalona. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

L'ASSEMBLEA DELS ARBITRES A MADRID

El dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

Noticiari dels Cercles

El Cercle de la Unió esportiva de Sant C. Badalona, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

BARCELONA - TURF

La Junta directiva de l'Assemblea dels arbitres de futbol, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

KURSAAL

AMISTOCRATIC SALO

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Avui, dissabte, de 6 a 8, es desfilaran butlles d'algues per a la sessió de les 6 de dimarts. Dimarts, a les 8, estrena de l'important pel·lícula de guerra.

TEATRE BARCELONÀ

Telèfon 314 A. Coliseu de Varietats. Temporada 1923-24.

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc. Nif. a tres quarts de deu. 1. No te cases que peligras. 2. Ojo por ojo. 3. El gran baja.

UNIO ESPORTIVA DE SANT C. BADALONA

Doncs, a la tarda, jugarem al camp de la Unió esportiva de Sant C. Badalona. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

L'ASSEMBLEA DELS ARBITRES A MADRID

El dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

Noticiari dels Cercles

El Cercle de la Unió esportiva de Sant C. Badalona, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

BARCELONA - TURF

La Junta directiva de l'Assemblea dels arbitres de futbol, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

KURSAAL

AMISTOCRATIC SALO

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Avui, dissabte, de 6 a 8, es desfilaran butlles d'algues per a la sessió de les 6 de dimarts. Dimarts, a les 8, estrena de l'important pel·lícula de guerra.

TEATRE BARCELONÀ

Telèfon 314 A. Coliseu de Varietats. Temporada 1923-24.

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc. Nif. a tres quarts de deu. 1. No te cases que peligras. 2. Ojo por ojo. 3. El gran baja.

UNIO ESPORTIVA DE SANT C. BADALONA

Doncs, a la tarda, jugarem al camp de la Unió esportiva de Sant C. Badalona. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

L'ASSEMBLEA DELS ARBITRES A MADRID

El dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

Noticiari dels Cercles

El Cercle de la Unió esportiva de Sant C. Badalona, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

BARCELONA - TURF

La Junta directiva de l'Assemblea dels arbitres de futbol, el dia 28 de juny, a les cinc tardes, a Madrid, s'ha celebrat l'Assemblea dels arbitres de futbol. El partit fou molt interessant, però amb un gol per cada dos minuts, el F. C. Barcelona bat l'Olympique de Paris per 4 a 3.

